

SURGICAL TREATMENT OF DISTAL RADIUS DEFORMITIES

Cojocari Stefan, Buzu Dumitru

Clinical Hospital of Traumatology and Orthopedics

Background. Distal radius deformities (DRD) have fundamental consequences in the biomechanics of the fist, lack of treatment can cause pain, limited movement and osteoarthritis. Post-traumatic DRD has an incidence of around 24%, while congenital DRDs are rare, below 2%. **Objective of the study.** Analysis of intermediate-term results (three-year follow-up) of DRD according to data from medical records, classification, surgical treatment. **Material and Methods.** The patients with DRD, treated consecutively in the department of Hand Surgery and Microsurgery, within the Clinical Hospital of Traumatology and Orthopedics, Chisinau, during 2017-2019 were analyzed. The final results were determined using the DASH and MAYO score for hand ability. Results were presented as mean \pm standard deviation (\pm SD). **Results.** 57 patients were determined with DRD, of which 5 (8.8%) with congenital DRD. The average age is 57.2 years. The gender ratio was 6: 1 (49: 8) with the predominance of female. In congenital DRD, osteotomy was performed with elevation of the radial plateau. In posttraumatic DRD depending on the type of malunion in 22 cases osteoclasia and internal fixation were performed, of which in 2 cases bone grafting was needed, in 27 cases osteotomy was performed and in 5 cases the defect was replaced with bone graft. In all patients, bone consolidation was determined within an average of 1.5-3 months. MAYO and DASH scores in 37 patients represented 95 ± 10 and 10 ± 7 . **Conclusion.** The problem of DRD treatment remains current, despite of successes in the treatment of orthopedy and traumatology. Prevention of post-traumatic DRD as well as timely diagnosis of congenital DRD is the best treatment option.

Keywords: deformity, distal radius, osteotomy, osteosynthesis.

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL DIFORMITĂȚILOR RADIUSULUI DISTAL

Cojocari Ștefan, Buzu Dumitru

IMSP Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie

Introducere. Diformitățile radiusului distal (DRD) prezintă consecințe fundamentale în biomecanica pumnului, lipsa tratamentului poate cauza durere, limitarea mișcărilor și artroză. DRD posttraumatice prezintă o incidență în jur la 24%, pe când cele congenitale se întâlnesc rar, sub 2%. **Scopul lucrării.** Analiza rezultatelor pe termen intermediar (urmărirea a trei ani) a DRD conform datelor din registrele medicale, clasificarea, tratamentul chirurgical. **Material și Metode.** S-au analizat pacienții cu DRD, tratați consecutiv în departamentul de Chirurgie mâinii și microchirurgie, din cadrul Spitalului Clinic de Traumatologie și Ortopedie, Chișinău, în perioada 2017-2019. Rezultatele finale au fost determinate folosind scorul DASH și MAYO pentru abilitatea mâinii. Rezultatele s-au prezentat ca medie \pm deviația standard (\pm SD). **Rezultate.** 57 de pacienți s-au determinat cu DRD, în care 5 (8,8 %) cu DRD congenitală. Vârsta medie este de 57,2 ani. Raportul dintre sex a fost de 6: 1 (49:8) cu predominanța genului feminin. În DRD congenitale s-a efectuat osteotomia cu elevarea platoului radial. În DRD posttraumatice în dependență de tipul consolidării vicioase în 22 de cazuri s-a efectuat osteoclație și fixare internă, dintre care în 2 cazuri a fost nevoie de grefare osoasă, în 27 cazuri s-a efectuat osteotomie și în 5 cazuri defectul a fost suplinit cu grefa osoasă. La toți pacienții s-a determinat consolidare osoasă în termen cu medie de 1,5-3 luni. Scorurile MAYO și DASH la 37 pacienți au reprezentat 95 ± 10 și 10 ± 7 . **Concluzii.** Problema tratamentului cu DRD rămâne actuală, în pofida succeselor în tratamentul ortopediei și traumatologiei. Prevenirea atât DRD posttraumatice, cât și diagnosticul la timp a celor congenitale este opțiunea cea mai bună de tratament.

Cuvinte-cheie: diformitate, radius distal, osteotomie, osteosinteză.